

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 791

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 17 septembrie 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
5.185. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic „Școala Mea” din municipiul București, sectorul 1.....	2–3
5.196. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Liceul Tehnologic Bookland din comuna Vulturești, județul Argeș	3–4
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 83 din 22 iunie 2026 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	5–12
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
960. — Decizie privind aprobarea, la cerere, a retragerii autorizației de funcționare a companiei de brokeraj FAIRWAY BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., precum și radierea acesteia din secțiunea I și trecerea în secțiunea II din Registrul intermediarilor principali	13–14
961. — Decizie privind aprobarea, la cerere, a retragerii autorizației de funcționare a companiei de brokeraj FORSAFE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., precum și radierea acesteia din secțiunea I și trecerea în secțiunea II din Registrul intermediarilor principali	14–15
965. — Decizie privind autorizarea de funcționare a societății FLEX BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. ca intermediar principal — companie de brokeraj	15

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic „Școala Mea” din municipiul București, sectorul 1

Având în vedere prevederile:

- Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
- Ordinului ministrului educației nr. 5.753/2024 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic „Școala Mea” din municipiul București, sectorul 1;
- Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 7 din 11.06.2026;
- Referatului de aprobare nr. 5.924 din 6.07.2026 pentru proiectul de ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic „Școala Mea” din municipiul București, sectorul 1, pentru nivelul de învățământ „liceal”, filiera „vocațională”, profilul „artistic”, specializările „arta actorului” și „muzică, secția interpretare vocală canto muzică pop și muzică jazz”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență, zi”,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se acordă autorizația de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic „Școala Mea”, cu sediile în str. Văliug nr. 12-18, municipiul București, sectorul 1, str. Zeletin nr. 10-12, municipiul București, sectorul 1, respectiv str. Biharia nr. 67-77, municipiul București, sectorul 1, pentru nivelul de învățământ „liceal”, filiera „vocațională”, profilul „artistic”, specializările „arta actorului” și „muzică, secția interpretare vocală canto muzică pop și muzică jazz”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență, zi”, începând cu anul școlar 2026-2027.

(2) Formațiunile de studiu pentru nivelul de învățământ, filiera, profilul, specializările, limba de predare și forma de învățământ menționate la alin. (1) se școlarizează în sediul din str. Biharia nr. 67-77, municipiul București, sectorul 1.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic „Școala Mea” din municipiul București, sectorul 1, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ pentru nivelul de învățământ, filiera, profilul, specializările, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1 alin. (1).

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic „Școala Mea” din municipiul București, sectorul 1, autorizată potrivit dispozițiilor art. 1 alin (1), este persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

(2) Capacitatea totală de școlarizare a unității de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic „Școala Mea” din municipiul București, sectorul 1, este de 111 formațiuni de studiu/2 schimburi, respectiv maximum 59 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 52 de formațiuni de studiu/schimbul 2, după cum urmează:

a) capacitatea maximă de școlarizare în sediul din str. Văliug nr. 12-18, municipiul București, sectorul 1, este de 54 de formațiuni de studiu/2 schimburi, respectiv maximum 27 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 27 de formațiuni de studiu/schimbul 2;

b) capacitatea maximă de școlarizare în sediul din str. Zeletin nr. 10-12, municipiul București, sectorul 1, este de 7 formațiuni de studiu/1 schimb, respectiv maximum 7 formațiuni de studiu/schimbul 1;

c) capacitatea maximă de școlarizare în sediul din str. Biharia nr. 67-77, municipiul București, sectorul 1, este de 50 de formațiuni de studiu/2 schimburi, respectiv maximum 25 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 25 de formațiuni de studiu/schimbul 2.

Art. 4. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic „Școala Mea” din municipiul București, sectorul 1, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și administrativ pentru formațiunile de studiu școlarizate conform dispozițiilor art. 1 alin. (1), cu respectarea prevederilor Legii învățământului

preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum doi ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1 alin. (1);

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP) raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an, pe platforma oficială a ARACIP.

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al

Municipiului București, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic „Școala Mea” din municipiul București, sectorul 1, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar al Municipiului București, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Teoretic „Școala Mea” din municipiul București, sectorul 1, Ministerul Educației și Cercetării, Inspectoratul Școlar al Municipiului București și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării,

Gigel Parasciv,

secretar de stat

București, 27 august 2026.

Nr. 5.185.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Liceul Tehnologic Bookland din comuna Vulturești, județul Argeș

Având în vedere prevederile:

— Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare;

— art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;

— Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 7 din 11.06.2026;

— Referatului de aprobare nr. 5.045 din 15.06.2026 pentru proiectul de ordin al ministrului educației și cercetării privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Liceul Tehnologic Bookland din comuna Vulturești, județul Argeș, pentru nivelurile de învățământ „primar”, „gimnazial”, respectiv nivelul de învățământ „liceal”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență, zi”,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se acordă autorizația de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar particular Liceul Tehnologic Bookland, cu sediul în str. Valea Grinilor, comuna Vulturești, județul Argeș, pentru nivelurile de învățământ „primar”, „gimnazial”, respectiv nivelul de învățământ „liceal”, filiera „teoretică”, profilul „umanist”, specializările „filologie” și „științe

sociale”, respectiv nivelul de învățământ „liceal”, învățământ dual, filiera „tehnologică”, profilul „servicii”, domeniul pregătirii de bază „turism și alimentație”, calificare profesională de nivel 4 al Cadrului național al calificărilor, calificarea profesională „tehnician în turism”, domeniul pregătirii de bază „turism și alimentație”, calificare profesională de nivel 3 al Cadrului

național al calificărilor, calificarea profesională „lucrător hotelier”, domeniul pregătirii de bază „economic”, calificare profesională de nivel 4 al Cadrului național al calificărilor, calificarea profesională „tehnician în activități comerciale”, respectiv domeniul pregătirii de bază „economic”, calificare profesională de nivel 3 al Cadrului național al calificărilor, calificarea profesională „comerciant-vânzător”, respectiv filiera „tehnologică”, profilul „resurse naturale și protecția mediului”, domeniul pregătirii de bază „industrie alimentară”, calificare profesională de nivel 4 al Cadrului național al calificărilor, calificarea profesională „tehnician în industria alimentară”, domeniul pregătirii de bază „industrie alimentară”, calificare profesională de nivel 3 al Cadrului național al calificărilor, calificarea profesională „brutar-patiser-preparator produse făinoase”, respectiv filiera „tehnologică”, profilul „tehnic”, domeniul pregătirii de bază „mecanică”, calificare profesională de nivel 4 al Cadrului național al calificărilor, calificarea profesională „tehnician prelucrări pe mașini cu comandă numerică”, domeniul pregătirii de bază „mecanică”, calificare profesională de nivel 3 al Cadrului național al calificărilor, calificarea profesională „operator la mașini cu comandă numerică”, domeniul pregătirii de bază „electromecanică”, calificare profesională de nivel 4 al Cadrului național al calificărilor, calificarea profesională „tehnician electromecanic”, respectiv domeniul pregătirii de bază „electromecanică”, calificare profesională de nivel 3 al Cadrului național al calificărilor, calificarea profesională „electromecanic utilaje și instalații industriale”, limba de predare „română” și forma de învățământ „cu frecvență, zi”, începând cu anul școlar 2026-2027.

(2) Prezentul ordin reprezintă actul de înființare a unității de învățământ preuniversitar particular Liceul Tehnologic Bookland din comuna Vulturești, județul Argeș.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar particular Liceul Tehnologic Bookland din comuna Vulturești, județul Argeș, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ pentru nivelurile de învățământ, filierele, profilurile, domeniile pregătirii de bază, calificările profesionale, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1 alin. (1).

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Tehnologic Bookland din comuna Vulturești, județul Argeș, autorizată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

(2) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Tehnologic Bookland din comuna Vulturești, județul Argeș, are capacitatea maximă de școlarizare de 16 formațiuni de studiu/ 2 schimburi, respectiv maximum 8 formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 8 formațiuni de studiu/schimbul 2.

Art. 4. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Tehnologic Bookland din comuna Vulturești, județul Argeș, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și administrativ pentru formațiunile de studiu școlarizate conform dispozițiilor art. 1 alin. (1), cu respectarea prevederilor Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum doi ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelurile de învățământ, filierele, profilurile, domeniile pregătirii de bază, calificările profesionale, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1 alin. (1);

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP) raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an, pe platforma oficială a ARACIP.

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Argeș, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Tehnologic Bookland din comuna Vulturești, județul Argeș, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației și Cercetării, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Argeș, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 6. — Asociația Bookland, în calitate de persoană juridică inițitoare, unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul Tehnologic Bookland din comuna Vulturești, județul Argeș, Ministerul Educației și Cercetării, Inspectoratul Școlar Județean Argeș și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației și cercetării,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 83**din 22 iunie 2026**

Dosar nr. 582/1/2026

Adina Georgeta Ponea	— pentru președintele Secției I civile — președintele completului
Ileana Ruxandra Tircă	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Denisa Livia Bâldean	— judecător la Secția I civilă
Maricel Nechita	— judecător la Secția I civilă
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Cristina Dobrescu	— judecător la Secția I civilă
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Gheorghe Liviu Zidaru	— judecător la Secția I civilă

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 582/1/2026, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă și ale art. 34 alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Adina Georgeta Ponea, pentru președintele Secției I civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna Antonia Eleonora Constantin, procuror-șef al Secției judiciare.

4. La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, desemnată în temeiul art. 36 din Regulament.

5. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Neamț — Secția I civilă privind dezlegarea următoarei probleme de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 20 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 140/2022, măsura de ocrotire a tutelei speciale poate fi dispusă pentru o durată de 15 ani, respectiv pe durata maximă prevăzută de art. 168 alin. (3) teza finală din Codul civil pentru care se poate dispune prelungirea măsurii, având în vedere că persoanele puse sub interdicție anterior intrării în vigoare a Legii nr. 140/2022 sunt asimilate „de plin drept” de către legiuitor ca fiind persoane cu privire la care a fost instituită tutela specială, respectiv dacă sintagma de înlocuire a măsurii punerii sub interdicție cu măsura tutelei speciale prevăzută de dispozițiile art. 20 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 140/2022 este similară, prin efectele juridice pe care le produce, noțiunii de prelungire a măsurii tutelei speciale, prevăzută de dispozițiile art. 168 alin. (3) teza finală din Codul civil, situație în care durata maximă permisă de lege este de maximum 15 ani, dat fiind că, față de persoanele puse sub interdicție anterior intrării în vigoare a Legii nr. 140/2022, nu se ia pentru prima dată o măsură de ocrotire.

6. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar au fost depuse raportul întocmit, care a fost comunicat părților, nefiind formulate puncte de vedere la raport, și opinii ale

Institutului Național al Magistraturii, Facultății de Drept din cadrul Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, Facultății de Drept din cadrul Universității „Lucian Blaga” din Sibiu și ale Facultății de Drept din cadrul Universității din Craiova; de asemenea, s-a învederat că pe rolul instanței supreme a fost înregistrat un recurs în interesul legii formulat de către Colegiul de conducere al Curții de Apel Bacău având ca obiect interpretarea și aplicarea prevederilor art. 20 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 140/2022 în cadrul litigiilor având ca obiect reexaminarea punerii sub interdicție, anume dacă termenul maxim pentru care se poate dispune înlocuirea măsurii punerii sub interdicție cu măsura tutelei speciale este de 5 ani sau de 15 ani, cu termen de judecată la 12 octombrie 2026.

7. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, doamna judecător Adina Georgeta Ponea, președintele completului de judecată, acordă cuvântul reprezentantului procurorului general asupra sesizării.

8. Doamna procuror Antonia Eleonora Constantin solicită respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării, având în vedere și recursul în interesul legii înregistrat pe rolul instanței supreme.

9. Nefiind întrebări pentru reprezentantul procurorului general, doamna judecător Adina Georgeta Ponea declară dezbaterile închise, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

10. Tribunalul Neamț — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 17 februarie 2026, în Dosarul nr. 3.256/279/2019/a1, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept anterior menționată.

11. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 20 martie 2026 cu nr. 582/1/2026, termenul de judecată fiind stabilit la 22 iunie 2026.

II. Normele de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

12. Legea nr. 140/2022 privind unele măsuri de ocrotire pentru persoanele cu dizabilități intelectuale și psihosociale și modificarea și completarea unor acte normative (*Legea nr. 140/2022*)

„Art. 20. — (1) Persoanele aflate la data intrării în vigoare a prezentei legi sub interdicție judecătorească vor fi supuse, în ceea ce privește starea și capacitatea lor și măsurile de ocrotire ce vor trebui luate, dispozițiilor Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, astfel cum aceasta a fost modificată și completată prin prezenta lege.

(2) În acest scop, instanțele judecătorești, din oficiu sau la cerere, vor reexamina toate măsurile de punere sub interdicție judecătorească și, după caz, vor dispune:

a) înlocuirea acestora cu una dintre măsurile de ocrotire prevăzute de Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege; (...).”

13. Codul civil

„Art. 168. — (...) (3) Instituirea tutelei speciale este dispusă pentru o perioadă care nu poate depăși 5 ani. Cu toate acestea, în cazul în care deteriorarea facultăților mintale ale persoanei ocrotite este permanentă, instanța poate dispune prelungirea măsurii tutelei speciale pentru o durată mai mare, care nu poate să depășească 15 ani.”

III. Expunerea succintă a procesului

14. Prin Sentința civilă nr. 1.411 din 4 aprilie 2025, pronunțată în Dosarul nr. 3.256/279/2019/a1, Judecătoria Piatra-Neamț a admis cererea având ca obiect reexaminarea punerii sub interdicție și, în consecință, a instituit măsura de ocrotire a tutelei speciale față de intimata A și a numit pe petenta B în calitate de tutore al intimei A pe o perioadă de 15 ani, dispoziția de numire a tutorelui urmând a produce efecte de la data rămânării definitive a acestei hotărâri, apreciind că sunt îndeplinite în mod cumulativ condițiile prevăzute de art. 164 alin. (1), (4) și (5) din Codul civil.

15. Astfel, Judecătoria Piatra-Neamț, în esență, a reținut că, potrivit prevederilor art. 168 alin. (3) din Codul civil, „(3) Instituirea tutelei speciale este dispusă pentru o perioadă care nu poate depăși 5 ani. Cu toate acestea, în cazul în care deteriorarea facultăților mintale ale persoanei ocrotite este permanentă, instanța poate dispune prelungirea măsurii tutelei speciale pentru o durată mai mare, care nu poate să depășească 15 ani”.

16. Instanța a avut în vedere faptul că, potrivit art. 20 alin. (3) din Legea nr. 140/2022, persoanele puse sub interdicție au fost considerate, deplin drept, în ceea ce privește starea și capacitatea acestora ca fiind persoane cu privire la care a fost instituită tutela specială.

17. Ca atare, deși art. 20 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 140/2022 folosește noțiunea de „înlocuire” a măsurii punerii sub interdicție cu măsura de ocrotire a tutelei speciale, ținând seama de faptul că, în virtutea legii, persoanele puse sub interdicție sunt considerate, de la momentul intrării în vigoare a actului normativ precizat și până la înlocuirea măsurii, în ceea ce privește starea și capacitatea acesteia, persoane cu privire la care a fost instituită măsura tutelei speciale, punerea sub interdicție este asimilată unei tutele speciale.

18. Prin urmare, de vreme ce instanța înlocuiește o măsură asimilată din punctul de vedere al efectelor cu tutela specială cu o nouă măsură de tutelă specială, înlocuirea măsurii punerii sub interdicție poate fi calificată drept o prelungire a măsurii inițiale, fiind posibilă instituirea tutelei pe o perioadă mai mare de 5 ani, dar care să nu depășească 15 ani.

19. Împotriva acestei sentințe a declarat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria Piatra-Neamț, invocând nelegalitatea hotărârii și susținând că durata maximă pentru care se poate dispune măsura tutelei speciale, ca urmare a reexaminării măsurii anterioare a punerii sub interdicție judecătorească și a înlocuirii acesteia cu una dintre măsurile de ocrotire prevăzute de Codul civil, este de 5 ani, și nu de 15 ani, cum în mod nelegal a stabilit instanța de fond.

20. S-a afirmat că nu sunt posibile instituirea măsurii tutelei speciale (chiar ca urmare a înlocuirii punerii sub interdicție cu măsura tutelei speciale) și, concomitent, prin aceeași hotărâre, prelungirea ei, în fapt acesta fiind efectul hotărârii instanței de fond.

21. Prelungirea constă în menținerea unei situații juridice după data la care aceasta urmează să înceteze, astfel că presupune luarea unei anumite măsuri și apoi reanalizarea situației de fapt anterior încetării măsurii, pentru a se verifica dacă este cazul să fie menținută.

22. În opinia apelantului, nu este posibilă o prelungire a măsurii dacă tutela specială nu a fost instituită, deoarece prelungirea reprezintă o etapă diferită și presupune o nouă soluție a instanței, ulterioară.

23. Din această perspectivă, în speță, față de intimată nu s-a dispus anterior măsura tutelei speciale, astfel încât perioada maximă pentru care poate fi instituită tutela specială este de 5 ani.

24. În susținerea motivelor de apel a invocat considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 601 din 16 iulie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 164 alin. (1) din Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 27 ianuarie 2021 (Decizia Curții Constituționale nr. 601/2020), care a stat la baza modificărilor operate prin intermediul Legii nr. 140/2022.

25. La termenul de judecată din 18 noiembrie 2025, instanța de apel, din oficiu, a pus în discuția părților oportunitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, pentru interpretarea dispozițiilor art. 20 alin. (1) și (2) din Legea nr. 140/2022 raportate la cele ale art. 168 alin. (3) din Codul civil.

26. Prin Încheierea de ședință din 17 februarie 2026, Tribunalul Neamț — Secția I civilă a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării, care susțin admisibilitatea procedurii

27. Instanța de trimitere a considerat că sunt îndeplinite condițiile cumulative de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, impuse de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, reținând că: litigiul se află pe rolul unui complet de judecată care este constituit la nivelul tribunalului, ce este investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță (apel), pricina fiind în curs de judecată; soluționarea pe fond a cauzei depinde de chestiunea vizată, deoarece ceea ce se dispută este durata pentru care este instituită tutela specială, în temeiul art. 20 alin. (1) și (2) din Legea nr. 140/2022, ca urmare a reexaminării măsurii punerii sub interdicție și înlocuirii cu una dintre măsurile de ocrotire prevăzute de Codul civil, respectiv 5 sau 15 ani; examenul jurisprudențial relevă faptul că, în ceea ce privește problema de drept relevantă, nu s-a conturat o opinie majoritară într-un anume sens, opiniile specialiștilor în drept și cele jurisprudențiale fiind divergente.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea

28. Instanța de trimitere a considerat că prin înlocuirea măsurii punerii sub interdicție cu tutela specială are loc și o prelungire implicită a măsurii tutelei speciale cu care punerea sub interdicție a fost asimilată „deplin drept”.

29. Ca atare, nu se poate considera că instanța dispune instituirea pentru prima dată a unei măsuri de ocrotire pentru a aplica garanțiile referitoare la aplicarea măsurii pentru cea mai scurtă perioadă de timp, dacă a existat deja o perioadă anterioară în care s-a aflat sub imperiul măsurii de ocrotire, iar verificarea de către instanța de judecată a situației ei în cadrul procedurii de reexaminare a măsurii punerii sub interdicție este de natură să asigure efectiv garanția dreptului persoanei la revizuirea periodică a măsurii de ocrotire.

30. Având în vedere condiția medicală ireversibilă a persoanei ocrotite, tribunalul a apreciat că este justificată opțiunea pentru măsura tutelei speciale pe durată maximă, de 15 ani, aspectul înlocuirii măsurii punerii sub interdicție cu măsura tutelei speciale, și nu al prelungirii acesteia fiind unul strict formal, lipsit de relevanță, esențial fiind aspectul de fond, respectiv acela că față de persoana bolnavă nu se ia pentru prima dată o măsură de ocrotire, ci aceasta durează deja și este transpusă în paradigma noii legi.

31. În opinia instanței de trimitere este excesiv a pretinde ca o persoană pusă sub interdicție de mai mult timp să fie considerată că nu s-a aflat sub incidența niciunei măsuri de ocrotire și a pune persoana bolnavă în situația de a parcurge peste 5 ani din nou procedura judiciară și medicală pentru prelungirea măsurii de ocrotire, după ce s-a dovedit timp îndelungat că suferă de boli ireversibile care fac ca starea sa să se deterioreze odată cu trecerea timpului.

VI. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

32. Apelantul Parchetul de pe lângă Tribunalul Neamț a susținut necesitatea sesizării instanței supreme, afirmând lipsa de claritate și de previzibilitate a legii cu privire la perioada pentru care poate fi dispusă măsura tutelii speciale în cazul afecțiunilor ireversibile, cu caracter permanent, lipsă de claritate care a generat practică neunitară la nivelul instanțelor judecătorești.

33. Astfel, a arătat că din jurisprudența instanțelor naționale, precum și din punctele de vedere teoretice exprimate de judecători cu ocazia întâlnirilor în care au avut loc dezbateri cu privire la probleme de drept care generează practică neunitară rezultă două opinii divergente cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale ce fac obiectul prezentei sesizări.

34. Apelantul a menționat că într-o primă orientare s-a apreciat că, în cadrul procedurii de reexaminare reglementate de art. 20 alin. (2) din Legea nr. 140/2022, dacă se consideră că persoana trebuie ocrotită în continuare, instanța de judecată dispune înlocuirea măsurii de ocrotire dispuse anterior cu tutela specială pentru o durată maximă de 5 ani, urmând ca, la expirarea acestei durate, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 168 alin. (3) din Codul civil, să dispună prelungirea pentru o durată de maximum 15 ani.

35. În ceea ce privește cea de-a doua orientare a precizat că, în ipoteza dată, se consideră că măsura tutelii speciale poate fi dispusă pentru o durată de 15 ani, respectiv durata maximă prevăzută de art. 168 alin. (3) din Codul civil pentru care se poate dispune prelungirea măsurii.

36. Totodată, a apreciat că sesizarea este admisibilă, având în vedere că în speță sunt întrunite toate condițiile prevăzute de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, în raport cu aspectele anterior relevate, și faptul că soluționarea pe fond a cauzei depinde de lămurirea chestiunii de drept în discuție.

37. Celelalte părți nu au depus puncte de vedere scrise.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

38. Din analiza punctelor de vedere teoretice, precum și a hotărârilor judecătorești transmise de către instanțe cu privire la chestiunea de drept ce face obiectul prezentei sesizări au fost relevate două orientări, după cum urmează:

39. Într-o primă orientare s-a apreciat că, cu ocazia reexaminării măsurii punerii sub interdicție, măsura tutelii speciale poate fi dispusă pentru o perioadă de până la 15 ani.

40. În argumentare s-a arătat că:

— potrivit art. 20 alin. (3) din Legea nr. 140/2022, persoanele aflate sub interdicție judecătorească sunt considerate, până la reexaminarea măsurii, ca fiind persoane pentru care a fost instituită tutela specială, fiind asimilate de drept persoanelor aflate sub tutela specială, astfel încât înlocuirea măsurii ar echivala, în esență, cu o prelungire a unei măsuri de ocrotire deja existente, devenind aplicabile dispozițiile privind durata maximă de 15 ani prevăzută de Codul civil;

— din moment ce se înlocuiește o măsură asimilată din punctul de vedere al efectelor cu tutela specială cu o nouă măsură de tutelă specială, înlocuirea măsurii punerii sub interdicție poate fi calificată drept o prelungire a măsurii inițiale;

— dispunerea măsurii doar pe o perioadă de 5 ani este lipsită de fundament atât timp cât anterior s-a analizat situația medicală a persoanei ocrotite și s-a reținut necesitatea punerii sub interdicție;

— se poate aprecia că tutela specială ar putea reprezenta chiar o prelungire a măsurii anterior dispuse, a cărei reexaminare se efectuează, fiind pe ipoteza art. 168 alin. (3) teza a II-a din Codul civil;

— modificarea legislativă a intervenit ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 601/2020, în cuprinsul căreia se face trimitere (paragraful 41), cu titlu de exemplu, la legislația franceză, respectiv art. 440 alin. (3) din Codul civil francez. Or,

potrivit legislației franceze avute în vedere ca sursă a reglementării (art. 441 din Codul civil francez), instanța poate hotărî instituirea tutelii pe o perioadă maximă de 10 ani, în cazul în care starea de sănătate a persoanei ocrotite nu este susceptibilă de a cunoaște o ameliorare, conform opiniei specialiștilor în domeniu, instituirea tutelii speciale fiind o *ultima ratio*, având în vedere că implică pierderea drepturilor civile în ansamblul său. Cum aceste dispoziții din dreptul străin au fost avute în vedere de legiuitorul român, intenția acestuia din urmă a fost aceea de a permite instanței să instituie tutela pe o perioadă maximă de 15 ani, în cazul în care diagnosticul persoanei ocrotite nu implică o posibilitate de ameliorare;

— în contextul în care nu există o procedură special reglementată de prelungire a duratei măsurii tutelii, nu se poate reține că intenția legiuitorului a fost aceea de a reglementa o asemenea procedură prin art. 168 alin. (3) teza a II-a din Codul civil, articol destinat procedurii de instituire a tutelii.

41. În acest sens s-au exprimat judecătorii din cadrul: Judecătoriei Sibiu (una dintre opinii), Judecătoriei Avrig, Curții de Apel Bacău — Secția I civilă, Judecătoriei Piatra-Neamț (opinie minoritară), Judecătoriei Bicăz (una dintre cele două opinii), Judecătoriei Făgăraș, Judecătoriei Rupea, Judecătoriei Sfântu Gheorghe, Judecătoriei Târgu Secuiesc (una dintre cele două opinii), Tribunalului București (opinie minoritară), Tribunalului Giurgiu (una dintre cele două opinii), Tribunalului Ilfov, Judecătoriei Cornetu, Judecătoriei Buftea (opinie minoritară), Tribunalului Teleorman — Secția civilă, Judecătoriei Alexandria, Judecătoriei Roșiori de Vede, Judecătoriei Turnu Măgurele, Judecătoriei Videle, Judecătoriei Zimnicea, Tribunalului Sălaj, Judecătoriei Șimleu Silvaniei, Judecătoriei Năsăud, Tribunalului Cluj (una dintre cele două opinii), Judecătoriei Dej, Judecătoriei Medgidia (una dintre cele două opinii), Judecătoriei Constanța (opinie majoritară), Tribunalului Constanța, Judecătoriei Mangalia (una dintre cele două orientări), Judecătoriei Hârșova, Judecătoriei Babadag, Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin, Curții de Apel Galați — Secția I civilă (opinie minoritară), Judecătoriei Tecuci, Judecătoriei Târgu Bujor (una dintre cele două opinii), Tribunalului Vrancea (una dintre orientări), Tribunalului Iași, Judecătoriei Iași (opinie majoritară), Judecătoriei Hârlău, Judecătoriei Pașcani, Judecătoriei Huși (una dintre opinii), Judecătoriei Vaslui, Judecătoriei Bârlad, Judecătoriei Negrești-Oaș (opinie minoritară), Judecătoriei Carei, Judecătoriei Aleșd, Judecătoriei Beiuș, Judecătoriei Marghita, Curții de Apel Pitești și al instanțelor arondate acesteia (una dintre orientări), Judecătoriei Ploiești (opinie minoritară), Judecătoriei Câmpina (opinie minoritară), Judecătoriei Vălenii de Munte (opinie minoritară), Curții de Apel Târgu Mureș și al instanțelor arondate (opinie minoritară), Tribunalului Arad și al instanțelor arondate (opinie minoritară), Judecătoriei Caransebeș (opinie majoritară), Judecătoriei Reșița (una dintre orientări), Judecătoriei Moldova Nouă, Tribunalului Caraș-Severin, Judecătoriei Timișoara (opinie minoritară), Judecătoriei Sănnicolau Mare, Curții de Apel Timișoara.

42. În susținerea acestei poziții a fost înaintat un număr de 121 de hotărâri judecătorești.

43. Cea de-a doua orientare este în sensul că măsura tutelii speciale poate fi instituită, în cadrul procedurii de reexaminare a punerii sub interdicție, pentru o durată de maximum 5 ani, aceasta reprezentând durata maximă prevăzută de art. 168 din Codul civil pentru instituirea inițială a măsurii.

44. În susținerea acestei poziții s-a reținut că:

— reexaminarea punerii sub interdicție nu reprezintă o prelungire a măsurii anterioare, ci instituirea unei noi măsuri de ocrotire;

— prelungirea măsurii pentru o durată de până la 15 ani este posibilă numai ulterior, în situația în care tutela specială a fost deja instituită și se constată caracterul permanent al deteriorării facultăților mintale ale persoanei ocrotite;

— prin trimiterea la dispozițiile art. 20 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 140/2022, care se referă la înlocuirea măsurii anterioare a punerii sub interdicție judecătorească cu una dintre măsurile de ocrotire prevăzute de Codul civil, legiuitorul a făcut distincția dintre instituția luării/instituirii măsurii tutelei speciale, care se poate dispune pe o perioadă ce nu poate depăși 5 ani, și instituția prelungirii măsurii tutelei speciale, care nu poate depăși 15 ani, care are drept situație premisă existența unei hotărâri definitive prin care s-a dispus anterior luarea măsurii tutelei speciale pe durata maximă, de 5 ani [art. 168 alin. (3) din Codul civil];

— însăși Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități reglementează, la art. 12 pct. 4, faptul că o măsură de ocrotire se aplică pentru cea mai scurtă perioadă posibilă și se supune revizuirii periodice de către o autoritate competentă;

— reexaminarea punerii sub interdicție nu reprezintă o prelungire a măsurii anterioare, ci este o măsură nouă, tutelă specială sau consiliere judiciară, după caz;

— scopul prevăzut de legiuitor prin modificările aduse dispozițiilor privind procedura punerii sub interdicție îl reprezintă reglementarea unor garanții concrete în vederea respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, printre aceste garanții numărându-se și perioada maximă inițială de stabilire a măsurii pentru ca persoana ocrotită să beneficieze de o nouă verificare a măsurii de ocrotire după o perioadă echitabilă;

— măsura de ocrotire judiciară a tutelei speciale se dispune numai pentru durata prevăzută expres de lege, aceasta putând fi prelungită în aceleași condiții prevăzute de lege, atunci când, în urma reevaluării situației persoanei ocrotite, se constată că nu au intervenit modificări de natură să determine înlocuirea sau ridicarea acesteia, nefiind obligatoriu ca prelungirile ulterioare să aibă, în mod necesar, aceeași durată ca măsura inițială;

— persoanele puse sub interdicție anterior intrării în vigoare a Legii nr. 140/2022 nu sunt asimilate de plin drept de către legiuitor ca fiind persoane cu privire la care a fost instituită măsura tutelei speciale, câtă vreme instanța de tutelă investită cu analiza unei cereri întemeiate pe dispozițiile art. 20 din Legea nr. 140/2022 este chemată să analizeze condițiile de dispunere a noilor măsuri de ocrotire, cum acestea au fost reconfigurate ca urmare a pronunțării de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 601/2020 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 164 alin. (1) din Codul civil, din perspectiva efectelor sale asupra capacității civile a persoanei fizice;

— pornind de la principalele critici de neconstituționalitate care au fundamentat pronunțarea Deciziei Curții Constituționale nr. 601/2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 164 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil (în primul rând, judecătorul constituțional a regăsit ca fiind criticabilă opțiunea legiuitorului român de a opera cu valori absolute, în sensul că orice potențială afectare a capacității mentale, indiferent de gradul său, putea conduce la instituirea măsurii de ocrotire a punerii sub interdicție și, prin urmare, putea conduce la lipsirea persoanelor de capacitate de exercițiu; în al doilea rând, judecătorul constituțional a apreciat că statul și-a încălcat obligațiile pozitive de a dubla măsura de ocrotire a punerii sub interdicție de instituirea unor garanții suficiente, astfel cum acestea sunt prevăzute de Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, garanții care să fi fost apte să asigure exercitarea capacității juridice a acestora și, în consecință, respectarea demnității persoanei; în al treilea rând, criticile de neconstituționalitate au vizat durata pentru care se putea institui măsura de ocrotire a punerii sub interdicție; în al patrulea rând, judecătorul constituțional a sancționat modalitatea de reglementare a posibilității de revizuire a măsurii de ocrotire a punerii sub interdicție), devine evident că intenția legiuitorului nu a fost aceea de a perpetua efectele unor măsuri de ocrotire dispuse în temeiul unor dispoziții legale neconstituționale (din

punct de vedere intrinsec) prin asimilarea în mod artificial a măsurii punerii sub interdicție cu măsura tutelei speciale;

— cele două măsuri, respectiv punerea sub interdicție și tutela specială, nu pot fi confundate și, implicit, nici noțiunile de înlocuire a măsurii punerii sub interdicție cu cea de prelungire a măsurii tutelei speciale, instituirea și prelungirea fiind noțiuni prevăzute de Codul civil, în cadrul reglementării măsurii tutelei speciale, în timp ce înlocuirea punerii sub interdicție implică dispunerea unei măsuri noi;

— noțiunea de înlocuire se referă la măsura punerii sub interdicție, în cadrul unui dosar având ca obiect reexaminarea punerii sub interdicție, respectiv măsura punerii sub interdicție urmând a fi înlocuită cu tutela specială ori cu măsura consilierii judiciare, în timp ce noțiunea de prelungire se referă la situația în care a fost deja dispusă măsura tutelei speciale anterior (în cadrul unui dosar având ca obiect instituirea tutelei speciale ori în cadrul unui dosar având ca obiect reexaminarea punerii sub interdicție), fiind necesară, astfel, o nouă analiză pentru a fi dispusă prelungirea, ulterioară dispunerii măsurii tutelei speciale inițiale pe durata de 5 ani;

— în cazul în care s-ar interpreta că înlocuirea și prelungirea sunt similare, ar însemna că măsura reexaminării punerii sub interdicție este echivalentă cu măsura tutelei speciale, deoarece înlocuirea măsurii punerii sub interdicție ar echivala cu măsura tutelei speciale, deși cele două sunt reglementate de dispoziții diferite și presupun condiții diferite; tocmai prin prisma diferențierii acestor măsuri legiuitorul a prevăzut înlocuirea punerii sub interdicție cu măsurile prevăzute de Codul civil, în caz contrar existând posibilitatea prevederii exprese a asimilării celor două;

— dispozițiile art. 20 alin. (3) din Legea nr. 140/2022 asimilează din perspectiva efectelor persoanelor ce se aflau sub măsura interdicției judecătorești cu persoanele cu privire la care a fost instituită tutela specială, fiind o ficțiune juridică, însă această prevedere este limitată la efectele concrete față de aceste persoane, în ceea ce privește starea și capacitatea lor, fiind o dispoziție menită să ușureze tranziția între măsuri pe perioada reexaminărilor și să protejeze persoanele aflate deja sub măsura interdicției, fiind o normă de protecție;

— scopul legiuitorului a fost de a nu exista persoane care să aibă drepturi și obligații diferite doar prin prisma denumirii măsurii instituite asupra acestora, respectiv interdicție judecătorească sau tutelă specială, deși, în concret, suferă de aceleași afecțiuni sau de afecțiuni similare care implică afectarea unor capacități asemănătoare;

— faptul că persoanele asupra cărora a fost dispusă măsura interdicției judecătorești sunt asimilate persoanelor asupra cărora a fost instituită măsura tutelei speciale nu conduce la asimilarea măsurilor din perspectivă juridică și a reglementării acestora, cele două măsuri fiind distincte prin prisma condițiilor, măsura punerii sub interdicție urmând a fi obligatoriu înlocuită de către instanțe prin dosarele având ca obiect reexaminarea măsurii.

45. În acest sens este opinia judecătorilor din cadrul: Judecătoriei Sibiu (una dintre opinii), Judecătoriei Agnita, Judecătoriei Mediaș, Judecătoriei Săliște, Tribunalului Bacău — Secția I civilă, Judecătoriei Piatra-Neamț (opinie majoritară), Judecătoriei Roman, Judecătoriei Târgu-Neamț, Judecătoriei Bicăz (una dintre cele două opinii), Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov, Judecătoriei Brașov, Tribunalului Covasna, Judecătoriei Târgu Secuiesc (una dintre cele două opinii), Tribunalului București (opinie majoritară), Tribunalului Giurgiu (una dintre cele două opinii), Judecătoriei Bolintin-Vale, Tribunalului Ialomița și al judecătorilor arondate acestuia, Judecătoriei Buftea (opinie majoritară), Judecătoriei Jibou, Judecătoriei Bistrița, Judecătoriei Beclean, Tribunalului Cluj (una dintre cele două opinii), Judecătoriei Turda, Judecătoriei Medgidia (una dintre cele două opinii), Judecătoriei Constanța (opinie minoritară), Judecătoriei Mangalia (una dintre cele două orientări), Judecătoriei Tulcea, Judecătoriei Măcin, Curții de Apel

Craiova și al instanțelor arondate acesteia (orientare majoritară), Curții de Apel Galați — Secția I civilă (opinie majoritară), Judecătoriei Liești, Judecătoriei Târgu Bujor (una dintre cele două opinii), Tribunalului Vrancea (una dintre orientări), Curții de Apel Iași, Judecătoriei Iași (opinie minoritară), Judecătoriei Răducăneni, Tribunalului Vaslui, Judecătoriei Huși (una dintre opinii), Judecătoriei Satu Mare, Judecătoriei Negrești-Oaș (opinie majoritară), Judecătoriei Oradea, Curții de Apel Pitești și al instanțelor arondate acesteia (una dintre orientări), Tribunalului Prahova, Judecătoriei Ploiești (opinie majoritară), Judecătoriei Câmpina (opinie majoritară), Judecătoriei Sinaia, Judecătoriei Vălenii de Munte (opinie majoritară), Curții de Apel Suceava, Curții de Apel Târgu Mureș și al instanțelor arondate (opinie majoritară), Tribunalului Arad și al instanțelor arondate (opinie majoritară), Judecătoriei Oravița, Judecătoriei Caransebeș (opinie minoritară), Judecătoriei Reșița (una dintre orientări), Judecătoriei Timișoara (opinie majoritară), Judecătoriei Deta, Judecătoriei Lugoj, Tribunalului Timiș.

46. Cu referire la această orientare a fost depus un număr de 154 de hotărâri judecătorești.

VIII. Opinia Ministerului Public

47. Prin Adresa nr. 2.161/III-10/2026 din 21 aprilie 2026, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul de recursuri în interesul legii nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii privind chestiunea de drept supusă analizei.

48. Prin concluziile înaintate la dosar cu aceeași adresă, cu referire la condițiile de admisibilitate reglementate de art. 519 din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că, în privința întrebării adresate prin prezenta sesizare, sunt îndeplinite primele două dintre acestea, întrucât litigiul în legătură cu care aceasta a fost formulată este în curs de judecată și se află în competența legală a unui complet de judecată al tribunalului investit cu soluționarea apelului, instanță ce urmează să pronunțe o hotărâre definitivă, potrivit dispozițiilor art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă raportat la art. 94 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă și la art. 936 din același act normativ.

49. De asemenea, s-a considerat că este îndeplinită și condiția vizând legătura dintre problema de drept sesizată și soluția pe care instanța de trimitere o va pronunța cu privire la fondul cauzei, întrucât instanța de trimitere urmează să se pronunțe asupra apelului declarat de Ministerul Public și să ofere o anumită interpretare și aplicare dispozițiilor art. 20 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 140/2022, precum și dispozițiilor art. 168 alin. (3) din Codul civil, sub aspectul duratei maxime pentru care instanța investită cu reexaminarea măsurii de punere sub interdicție poate dispune instituirea tutelei speciale.

50. S-a reținut și că asupra problemei de drept sesizate instanța supremă nu a statuat printr-o altă decizie de unificare a practicii judiciare și nu există un recurs în interesul legii având același obiect care să se afle în curs de soluționare.

51. S-a arătat însă că nu este îndeplinită condiția noutății, întrucât chestiunea de drept supusă analizei nu este una nouă, ci una care a creat deja o divergență consistentă și de durată în jurisprudență, așa cum s-a reținut, de altfel, și în raportul Inspecției Judiciare cu privire la evaluarea impactului Legii nr. 140/2022 și cum rezultă și din analiza neexhaustivă a jurisprudenței publicate în portalul Rejust.ro și în programul legislativ Lege5.

52. Însăși instanța de trimitere a evidențiat în pagina 10 a încheierii de sesizare numeroase situații în care problema de drept a fost soluționată neunitar, uneori chiar la nivelul aceleiași instanțe, ceea ce relevă că s-a depășit etapa unei practici judiciare aflate în fază incipientă, în curs de formare.

53. Pe fondul sesizării, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 20 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea

nr. 140/2022, raportate la cele ale art. 168 alin. (3) din Codul civil, în urma reexaminării măsurii punerii sub interdicție, atunci când instanța dispune înlocuirea acestei măsuri cu măsura tutelei speciale, s-a apreciat că durata maximă a măsurii de ocrotire prin tutela specială este de 5 ani.

54. În argumentarea acestei opinii s-a reținut că dispozițiile art. 168 alin. (3) din Codul civil conțin două teze distincte: prima teză se referă la „instituirea” tutelei speciale, care nu poate depăși 5 ani; în cea de-a doua teză este reglementată „prelungirea” măsurii de ocrotire, pentru o perioadă maximă de 15 ani.

55. S-a arătat că, logic și gramatical, prelungirea presupune existența unei măsuri inițiale, cu o durată mai redusă, de maximum 5 ani, care este prelungită pentru o nouă perioadă, de maximum 15 ani, iar, în situația în care legiuitorul ar fi dorit ca măsura tutelei speciale să fie dispusă, de la bun început, pentru o perioadă maximă de 15 ani, ar fi prevăzut acest aspect în mod expres în cele două teze ale art. 168 alin. (3) din Codul civil, în sensul că măsura tutelei speciale poate fi instituită, nu prelungită pentru o perioadă maximă de 15 ani, sau ar fi prevăzut că, atunci când deteriorarea facultăților mintale este totală și temporară, măsura tutelei speciale poate fi instituită pentru o perioadă care nu poate depăși 5 ani, în timp ce, atunci când deteriorarea este totală și permanentă, aceeași măsură poate fi instituită pentru o perioadă de maximum 15 ani, fără a utiliza sintagma „prelungire”.

56. S-a apreciat că dacă încă de la instituirea măsurii tutelei speciale instanța de tutelă ar aplica durata maximă de 15 ani, prevăzută de legiuitor pentru ipoteza în care măsura este prelungită, s-ar ajunge la încălcarea principiului legalității și al proporționalității, astfel cum aceste principii și-au găsit expresie apriorică în cele două teze distincte ale art. 168 alin. (3) din Codul civil.

57. Totodată, s-a considerat că această modalitate de interpretare și aplicare a legii asigură respectarea principiului egalității de tratament juridic și al nediscriminării, principiu pe care se grefează și care, totodată, fundamentează regula aplicării imediate a legii civile noi în privința persoanelor față de care se instituie o măsură de ocrotire prevăzută de Legea nr. 140/2022 după intrarea în vigoare a acestei legi, indiferent de împrejurarea că aceste persoane erau sau nu erau puse sub interdicție la data intrării în vigoare a acesteia.

58. Menționându-se că este vorba despre o situație de excepție, derogatorie de la mecanismul general de protecție configurat prin Legea nr. 140/2022, care, în acord cu Decizia Curții Constituționale nr. 601/2020, implică adoptarea unor măsuri proporționale, adaptate situației fiecărei persoane, care să se aplice pentru cea mai scurtă perioadă de timp, și avându-se în vedere și caracterul exclusiv tranzitoriu al normei de excepție conținute în art. 20 alin. (3) din Legea nr. 140/2022, s-a apreciat că aceasta nu poate primi o semnificație în sensul asimilării totale, cu efecte perpetue, *ex nunc*, a punerii sub interdicție cu tutela specială, astfel încât să se considere că, atunci când reexaminează punerea sub interdicție, instanța de tutelă dispune, în realitate, o prelungire a tutelei speciale căreia îi este definitiv asimilată punerea sub interdicție, întrucât o atare abordare contravine și principiului de interpretare logică a normei juridice, potrivit căruia excepțiile sunt de strictă interpretare și aplicare — *exceptio est strictissimae interpretationis et applicationis*.

59. În plus, s-a arătat că, întrucât în discuție se află o instituție juridică având efecte de incapacitate totală sau parțială a persoanei fizice, în mod necesar, în lumina jurisprudenței Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, normele prin care aceasta este reglementată trebuie să primească o interpretare și aplicare restrictivă, cu excluderea posibilității de extindere dincolo de scopul evident și funcția pentru care norma tranzitorie a fost edictată.

IX. Jurisprudența Curții Constituționale

60. Prin Decizia nr. 601 din 16 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 27 ianuarie 2021, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 164 alin. (1) din Codul civil sunt neconstituționale, relevante fiind considerentele menționate la paragrafele 27-47 ale acesteia.

X. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului

61. Prin Hotărârea din 16 noiembrie 2021, definitivă la 16 februarie 2022, în Cauza *N împotriva României* (nr. 2), Cererea nr. 38.048/18, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcarea art. 8 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale atât în privința lipirii reclamantului de capacitatea juridică, cât și în legătură cu înlocuirea tutorelui acestuia, determinat de împrejurarea că prevederile din dreptul intern (art. 164 din Codul civil în redactarea anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 140/2022) nu lăsau instanțelor posibilitatea de a dispune o măsură individualizată, adaptată situației persoanei a cărei punere sub interdicție a fost solicitată.

62. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a observat că dispozițiile Codului civil, aplicabile *illo tempore*, distingeau între capacitatea totală și incapacitatea totală și nu prevedeau posibilitatea luării unei măsuri adaptate situației persoanei respective, opțiunilor și preferințelor acesteia.

63. Luând act de faptul că, prin Decizia nr. 601/2020, Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 164 din Codul civil, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că statul român trebuie să adopte măsuri generale în scopul alinierii legislației și practicilor naționale cu standardele internaționale evidențiate inclusiv în hotărârea pronunțată de Curte în această cauză.

64. În Cauza *Cînta împotriva României*, Cererea nr. 3.891/19, prin Hotărârea din 18 februarie 2020, definitivă la 18 iunie 2020, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcarea art. 8 din Convenție, determinat de faptul că procesul decizional, care a avut ca efect restrângerea dreptului reclamantului de a avea legături cu copilul său minor, motivat de existența unor tulburări psihice ale reclamantului, nu a fost desfășurat astfel încât să se asigure faptul că starea de sănătate a reclamantului a fost evaluată corect, că toate opiniile și interesele au fost luate în considerare în mod corespunzător, astfel încât Curtea a considerat că procedura menționată nu a fost însoțită de garanții proporționale cu gravitatea ingerinței și importanța intereselor în cauză.

65. Curtea a arătat că, „dacă o restrângere a unor drepturi fundamentale se aplică cuiva care aparține unui grup deosebit de vulnerabil din societate care a suferit o discriminare considerabilă în trecut, precum persoanele cu dizabilitate mentală, atunci marja de apreciere a statului este substanțial îngustată și trebuie să existe motive foarte solide pentru restrângerile respective. Motivul acestei abordări, care pune sub semnul întrebării anumite clasificări *per se*, este acela că astfel de grupuri au fost istoric supuse prejudecăților, cu consecințe de durată, ceea ce a condus la excluderea lor socială (...)”

XI. Opinia specialiștilor consultați

66. Opinia științifică transmisă de Facultatea de Drept a Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca este în sensul că regula instituirii măsurii tutelii speciale pentru un maxim inițial de 5 ani, urmată de posibilitatea prelungirii cu cel mult 15 ani, nu este o formalitate procedurală, ci o garanție substanțială, măsurile de ocrotire dispunându-se doar în interesul persoanelor ocrotite.

67. La nivelul Facultății de Drept — Universitatea din Craiova au fost exprimate două opinii, după cum urmează.

68. Într-o primă opinie s-a apreciat că, în interpretarea dispozițiilor art. 20 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea

nr. 140/2022 și ale art. 168 alin. (3) din Codul civil, măsura de ocrotire a tutelii speciale nu poate fi dispusă pentru o durată de 15 ani, respectiv pe durata maximă prevăzută de art. 168 alin. (3) teza finală din Codul civil pentru care se poate dispune prelungirea măsurii, ci urmează ca, în situația în care instanța dispune înlocuirea măsurii interdicției judecătorești cu cea a tutelii speciale în condițiile art. 20 alin. (1) din Legea nr. 140/2022, aceasta să fie dispusă pentru o perioadă inițială de până la 5 ani, potrivit art. 168 alin. (3) prima teză din Codul civil, putând fi prelungită ulterior perioadei inițiale, pentru o durată mai mare, care nu poate să depășească 15 ani, în condițiile art. 168 alin. (3) teza finală din Codul civil.

69. Cea de-a doua opinie este în sensul că, în interpretarea prevederilor legale supuse analizei, măsura de ocrotire a tutelii speciale poate fi dispusă pentru o durată de până la 15 ani, respectiv pe durata maximă prevăzută de art. 168 alin. (3) teza finală din Codul civil pentru care se poate dispune prelungirea măsurii, prin efectele juridice pe care le produce înlocuirea măsurii punerii sub interdicție cu măsura tutelii speciale.

70. Specialiștii din cadrul Facultății de Drept din cadrul Universității „Lucian Blaga” din Sibiu au apreciat că, în cadrul procedurii de reexaminare reglementate de art. 20 alin. (2) din Legea nr. 140/2022, atunci când instanța apreciază că se impune înlocuirea punerii sub interdicție cu măsura tutelii speciale, aceasta poate dispune tutela specială numai pentru o perioadă de cel mult 5 ani, iar nu direct pentru 15 ani, durata de până la 15 ani rămânând rezervată exclusiv ipotezei prelungirii unei măsuri a tutelii speciale deja instituite.

71. Opinia transmisă de Facultatea de Drept din cadrul Universității de Vest din Timișoara este că, în situația în care judecătorul investit cu reexaminarea măsurii de ocrotire a interdicției judecătorești constată îndeplinirea tuturor condițiilor legale de instituire a măsurii tutelii speciale și dispune „înlocuirea” primei cu secunda, va putea institui această măsură pentru o perioadă inițială care nu poate depăși 5 ani, iar prelungirea măsurii tutelii speciale pentru durată mai mare, care însă nu poate să depășească 15 ani, se va putea face ulterior, în cadrul unui nou proces, care va avea loc la împlinirea termenului pentru care a fost dispusă inițial măsura de ocrotire, după reexaminarea tuturor condițiilor de instituire a acesteia.

72. Opinia Institutului Național al Magistraturii privind chestiunea de drept ce face obiectul prezentei sesizări este că art. 20 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 140/2022 trebuie interpretat în sensul că, în urma reexaminării măsurii punerii sub interdicție, singurele soluții care pot fi pronunțate de către instanță sunt fie înlocuirea măsurii cu una dintre măsurile de ocrotire prevăzute de Codul civil, fie ridicarea măsurii, neexistând niciun temei legal pentru pronunțarea unei soluții de prelungire a măsurii tutelii speciale; în condițiile în care, potrivit art. 168 alin. (5) din Codul civil, se impune soluția înlocuirii măsurii punerii sub interdicție cu măsura tutelii speciale, aceasta din urmă poate fi dispusă pentru o perioadă de maximum 5 ani.

XII. Raportul asupra chestiunii de drept

73. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizarea este inadmisibilă.

XIII. Înalta Curte de Casație și Justiție

74. Prealabil analizării, în fond, a problemei de drept supuse dezbaterei, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este ținută să verifice dacă, în raport cu întrebările formulate de titularul sesizării, sunt îndeplinite, cumulativ, condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prelabile, în conformitate cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatănd că o chestiune de drept, de a cărei lămurire

depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

75. Din cuprinsul prevederilor legale enunțate anterior rezultă că legiuitorul a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea procedurii sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile — astfel cum au fost acestea decelate în jurisprudența instanței supreme dezvoltate pe marginea mecanismului procedural în discuție —, condiții care se impun a fi întrunite în mod cumulativ, respectiv:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, în ultimă instanță;

b) cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

c) existența unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite, pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu;

d) soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;

e) noutatea chestiunii de drept a cărei lămurire se solicită;

f) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

76. În doctrină, dar și în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a arătat și că problema de drept trebuie să fie reală, să suscite interpretări diferite sau contradictorii ale unui text de lege, respectiv să prezinte un grad de dificultate suficient de mare, astfel încât instanța de sesizare să considere că, pentru a înlătura orice incertitudine, este necesară declanșarea procedurii prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă prin pronunțarea unei hotărâri prealabile.

77. Evaluând elementele sesizării pentru a stabili dacă se verifică îndeplinirea simultană a tuturor condițiilor care permit declanșarea mecanismului de unificare a practicii judiciare, se constată că nu sunt întrunite cumulativ toate condițiile de admisibilitate anterior enunțate.

78. Astfel, sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate legate de titularul sesizării și de stadiul soluționării pricinilor în care sesizarea a fost formulată, cea referitoare la relația de dependență dintre chestiunea de drept ce se cere a fi lămurită și rezolvarea pe fond a litigiului, precum și cea referitoare la nestatuirea anterioară de către instanța supremă asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării.

79. Sesizarea pendinte a fost formulată într-o cauză aflată pe rolul unui tribunal care judecă în ultimă instanță, conform prevederilor art. 95 pct. 2 din Codul de procedură civilă, astfel încât decizia pronunțată de tribunal este definitivă, în aplicarea art. 634 alin. (1) pct. 4 teza întâi raportat la art. 939 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

80. Se constată, de asemenea, caracterul esențial al chestiunii de drept pentru soluționarea pe fond a căii de atac cu care a fost investită instanța de trimitere, în contextul în care, prin sentința apelată, s-a instituit măsura de ocrotire a tutelei speciale față de intimată pe o perioadă de 15 ani, iar, prin cererea de apel, s-a susținut nelegalitatea acestei soluții, sub aspectul perioadei pentru care a fost dispusă măsura, afirmându-se că durata maximă pentru care se poate dispune măsura tutelei speciale, ca urmare a reexaminării măsurii anterioare a punerii sub interdicție judecătorească și a înlocuirii acesteia cu una dintre măsurile de ocrotire prevăzute de Codul civil, este de 5 ani, și nu de 15 ani.

81. Totodată, problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici nu s-a statuat anterior asupra problemei de drept la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

82. Noutatea chestiunii de drept, cerință de admisibilitate distinctă, nu este însă îndeplinită, astfel că nu apare ca posibilă declanșarea mecanismului de unificare reprezentat de sesizarea instanței supreme în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

83. Analiza conținutului art. 519 din Codul de procedură civilă relevă că noutatea chestiunii de drept ce face obiectul întrebării prealabile reprezintă o condiție distinctă de aceea a nepronunțării anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra respectivei chestiuni de drept ori de cea a inexistenței unui recurs în interesul legii aflat în curs de soluționare cu privire la acea problemă de drept.

84. În absența unei definiții legale a noțiunii de „noutate”, verificarea acestei condiții ține de exercitarea dreptului de apreciere al completului investit cu soluționarea sesizării, astfel cum instanța supremă a hotărât în mod constant în jurisprudența sa (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 9 aprilie 2014; deciziile nr. 3 și 4 din 14 aprilie 2014, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014; Decizia nr. 6 din 23 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014; Decizia nr. 13 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 13 iulie 2015; Decizia nr. 14 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 1 octombrie 2015).

85. Așa cum Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a decis în jurisprudența sa anterioară (Decizia nr. 1 din 17 februarie 2014, Decizia nr. 3 din 14 aprilie 2014, Decizia nr. 4 din 14 aprilie 2014, Decizia nr. 6 din 23 iunie 2014, Decizia nr. 13 din 8 iunie 2015, Decizia nr. 14 din 8 iunie 2015, Decizia nr. 41 din 21 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 10 februarie 2017), cerința noutății este îndeplinită atunci când chestiunea de drept își are izvorul în reglementări recent intrate în vigoare, iar instanțele nu i-au dat încă o anumită interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial.

86. Totodată, cerința noutății ar putea fi reținută ca îndeplinită și în cazul în care s-ar impune anumite clarificări, într-un context legislativ nou sau modificat față de unul anterior, ale unei norme legale mai vechi (ipoteza așa-zisei reevaluări a interpretării normei).

87. În egală măsură, noutatea se poate raporta și la o normă mai veche, dar a cărei aplicare frecventă a devenit actuală mult ulterior intrării ei în vigoare (a se vedea, spre exemplu, Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 10 din 20 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 14 noiembrie 2014).

88. Caracterul de noutate se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări date, opiniile jurisprudențiale diferite neputând constitui temei declanșator al mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile. În situația în care există un număr semnificativ de hotărâri judecătorești care să fi soluționat, uneori chiar diferit, o problemă de drept, mecanismul legal de unificare a practicii judiciare este cel cu funcție de reglare — recursul în interesul legii, iar nu hotărârea prealabilă.

89. Prin urmare, depășirea stadiului unei practici incipiente, în curs de formare, și conturarea unei practici în legătură cu chestiunea de drept ce face obiectul sesizării trimis la concluzia că nu mai poate fi sesizată instanța supremă pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, într-o asemenea situație scopul preîntâmpinării practicii neunitare nemaiputând fi atins, chestiunea de drept nemaifiind, prin urmare, una nouă.

90. Această concluzie se impune și atunci când s-ar putea decela o practică neunitară în legătură cu problema de drept respectivă.

91. Reamintind premisele stabilirii elementului de noutate a chestiunii de drept a cărei interpretare se solicită, și anume asigurarea funcției mecanismului hotărârii prealabile de prevenire a practicii judiciare neunitare, precum și evitarea paralelismului și suprapunerii cu mecanismul recursului în interesul legii, devine evident că procedura pronunțării unei hotărâri prealabile nu este chemată să dea o soluție unei practici divergente deja existente, consecința, într-o atare situație, fiind aceea a inadmisibilității sesizării.

92. A considera altfel înseamnă a îngădui ca, în cadrul procedurii de unificare a jurisprudenței prin pronunțarea unei hotărâri prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție să nu se afle în situația de a se pronunța asupra unei probleme de drept în legătură cu care practica judiciară este inexistentă sau doar incipientă, deci în legătură cu o problemă de drept cu adevărat nouă, ci de a confirma sau, după caz, infirma anumite interpretări jurisprudențiale deja existente și, mai mult, consolidate prin pronunțarea unui număr semnificativ de hotărâri judecătorești. Or, prin aceasta s-ar ajunge la nesocotirea dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în partea lor privitoare la rațiunea și condițiile pronunțării unei hotărâri prealabile, atribuindu-i-se acestei proceduri o funcție specifică unui alt mecanism de unificare a jurisprudenței, respectiv recursului în interesul legii.

93. Cele două mecanisme de unificare a jurisprudenței sus-evocate sunt însă distincte juridic, fiecare fiindu-i caracteristice anumite condiții de admisibilitate și, cu evidență, un rol procesual propriu.

94. Or, cu privire la problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări, din punctele de vedere ale judecătorilor și din hotărârile înaintate de curțile de apel se decelează nu numai exprimarea unor opinii contrare, ci și o bogată jurisprudență neunitară, evidențiată de numeroasele soluții pronunțate în această materie de către instanțele naționale.

95. Astfel, au fost înaintate Înaltei Curți de Casație și Justiție 154 de hotărâri judecătorești prin care, în aplicarea dispozițiilor legale supuse examinării, s-a dispus instituirea tutelei speciale pentru o perioadă de 5 ani (apreciindu-se că aceasta este durata maximă pentru care se poate dispune în acest sens) și un număr de 121 de hotărâri judecătorești prin

care instanțele au apreciat că tutela specială poate fi instituită direct pentru o perioadă de 15 ani.

96. De altfel, în Raportul cu privire la evaluarea impactului Legii nr. 140/2022 întocmit de Inspekția Judiciară (disponibil la adresa <https://inspectiajudiciara.ro/siteweb/service/Resources/Rapoarte-control-tematic/RAPORT-dizabilitati.pdf>), verificările vizând perioada 1 iunie 2022-31 decembrie 2024, s-a reținut că, la nivelul întregii țări, au fost declanșate după intrarea în vigoare a Legii nr. 140/2022 proceduri de reexaminare, conform art. 20 alin. (2) din lege, în 18.120 de dosare, dintre care erau soluționate la momentul prezentei decizii aproximativ 11.500 de dosare.

97. Totodată, un aspect care s-a conturat este „cel vizând reglementarea lipsită de claritate a perioadei pentru care tutela specială poate fi dispusă [art. 168 alin. (3) din Codul civil, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 140/2022: «Instituirea tutelei speciale este dispusă pentru o perioadă care nu poate depăși 5 ani. Cu toate acestea, în cazul în care deteriorarea facultăților mintale ale persoanei ocrotite este permanentă, instanța poate dispune prelungirea măsurii tutelei speciale pentru o durată mai mare, care nu poate să depășească 15 ani.»] și practica neunitară generată de această reglementare”.

98. În aceste condiții, întrucât problema de drept sesizată și-a găsit dezlegare, chiar dacă nu unitar, în jurisprudența instanțelor, concretizată într-un număr important de hotărâri judecătorești, concluzia care se impune este aceea că nu este îndeplinită, în sensul prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, cerința privind noutatea problemei de drept care face obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, fiind create premisele unui alt mecanism de unificare a jurisprudenței.

99. De altfel, pe rolul instanței supreme, la 9 iunie 2026, a fost înregistrat Dosarul nr. 1.114/1/2026 având ca obiect recursul în interesul legii formulat de către Colegiul de conducere al Curții de Apel Bacău cu privire la următoarea problemă de drept: „În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 20 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 140/2022 privind unele măsuri de ocrotire pentru persoanele cu dizabilități intelectuale și psihosociale și modificarea și completarea unor acte normative, în cadrul litigiilor având ca obiect reexaminare punere sub interdicție, termenul maxim pentru care se poate dispune înlocuirea măsurii punerii sub interdicție cu măsura tutelei speciale este de 5 ani sau de 15 ani?”, astfel încât se impune respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Neamț — Secția I civilă în Dosarul nr. 3.256/279/2019/a1 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea art. 20 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 140/2022, măsura de ocrotire a tutelei speciale poate fi dispusă pentru o durată de 15 ani, respectiv pe durata maximă prevăzută de art. 168 alin. (3) teza finală din Codul civil pentru care se poate dispune prelungirea măsurii, având în vedere că persoanele puse sub interdicție anterior intrării în vigoare a Legii nr. 140/2022 sunt asimilate „de plin drept” de către legiuitor ca fiind persoane cu privire la care a fost instituită tutela specială, respectiv dacă sintagma de înlocuire a măsurii punerii sub interdicție cu măsura tutelei speciale prevăzută de art. 20 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 140/2022 este similară, prin efectele juridice pe care le produce, noțiunii de prelungire a măsurii tutelei speciale, prevăzută de art. 168 alin. (3) teza finală din Codul civil, situație în care durata maximă permisă de lege este de maximum 15 ani, dat fiind că, față de persoanele puse sub interdicție anterior intrării în vigoare a Legii nr. 140/2022, nu se ia pentru prima dată o măsură de ocrotire.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 22 iunie 2026.

PENTRU PREȘEDINTELE SECȚIEI I CIVILE,

ADINA GEORGETA PONEA

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind aprobarea, la cerere, a retragerii autorizației de funcționare a companiei de brokeraj FAIRWAY BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., precum și radierea acesteia din secțiunea I și trecerea în secțiunea II din Registrul intermediarilor principali

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în municipiul București, Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, cod de înregistrare fiscală 31588130 (denumită în continuare A.S.F.), cu respectarea prevederilor art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare O.U.G. nr. 93/2012),

în temeiul prevederilor art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. a) și ale art. 6 alin. (1) și (3) din O.U.G. nr. 93/2012,

în baza prevederilor art. 4 alin. (2) și (38) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 5 alin. (5), art. 30 alin. (1) și (3), art. 49 alin. (1) și alin. (2) lit. d) și ale art. 52 alin. (8) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 22/2021 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare *Norma A.S.F. nr. 22/2021*),

ca urmare a hotărârii Consiliului A.S.F., adoptată în ședința din data de 2.09.2026, în cadrul căreia a fost analizată Nota nr. 193.9 din 13.08.2026 privind aprobarea, la cerere, a retragerii autorizației de funcționare a companiei de brokeraj FAIRWAY BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. (denumită în continuare *Compania de brokeraj*), cu sediul social în Constanța, Str. Revoluției din 22 Decembrie 1989 nr. 18, bl. L9, sc. A, et. 1, ap. 3, județul Constanța, cod unic de înregistrare 14307740/21.11.2001, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J13/1994/21.11.2001, înscrisă în Registrul intermediarilor principali cu numărul RBK-014 din 10.04.2003, reprezentată de doamna Mitrea Viorica, în calitate de administrator, precum și radierea acesteia din secțiunea I și trecerea în secțiunea II din Registrul intermediarilor principali,

a constatat următoarele:

Prin cererea Companiei de brokeraj, înregistrată la A.S.F. cu nr. RG/33.931 din 24.11.2025, însoțită de completările ulterioare, s-a solicitat încetarea activității de distribuție de asigurări și, ulterior, radierea înregistrării din Registrul intermediarilor principali. În vederea soluționării cererii sus-menționate, A.S.F. a purtat corespondență cu Compania de brokeraj, ultima adresă fiind transmisă în data de 14.04.2026 cu nr. RG-10148.

În susținerea cererii transmise, Compania de brokeraj a transmis hotărârea adunării generale a asociaților din 11.11.2025, completată prin Hotărârea adunării generale a asociaților din 11.11.2025, prin care asociații societății, respectiv doamna Mitrea Viorica și domnul Ionescu Aurel, au hotărât: „*Încetarea activității de broker în asigurări, retragerea autorizației de funcționare în calitate de broker de asigurare și radierea din Registrul intermediarilor principali (RIP) începând cu data de 1.01.2026.*”

Față de cele mai sus menționate, în vederea aprobării cererii de încetare a activității de distribuție și, ulterior, de radiere a înregistrării din Registrul intermediarilor principali, Compania de brokeraj a transmis prin adresele nr. RG/33.931 din 24.11.2025, nr. RG/34.047 din 25.11.2025, nr. RG/35.287 din 8.12.2025, nr. RG/35.873 din 12.12.2025, nr. RG/33 din 5.01.2026, nr. RG/2.207 din 28.01.2026, nr. RG/2.215 din 28.01.2026, nr. RG/7.627 din 20.03.2026 și nr. RG/10.148 din 14.04.2026 documentele care atestă îndeplinirea prevederilor art. 30 alin. (1) lit. b) pct. (i)-(iv) din Norma A.S.F. nr. 22/2021, respectiv:

— situația notificării clienților cu privire la încetarea activității;

— situația decontărilor cu asigurătorii, inclusiv dovada că asigurătorii au luat cunoștință de intenția Companiei de brokeraj;

— situația radierii persoanelor din conducerea executivă și a angajaților implicați în activitatea de distribuție, a asistenților auxiliari, din registrele proprii și din registrul administrat de A.S.F., conform prevederilor legale;

— situația la zi a veniturilor din activitatea de distribuție și achitarea taxei de funcționare, calculată conform reglementărilor în vigoare privind veniturile A.S.F.

În urma verificării documentelor transmise de Compania de brokeraj s-au constatat următoarele:

— a fost transmisă dovada notificării singurului client, astfel cum reiese din Adresa nr. RG/35.873 din 12.12.2025;

— a fost transmisă dovada notificării societății de asigurare cu care Compania de brokeraj avea încheiat contract. Conform răspunsului primit, nu există debite, credite sau creanțe între cele două societăți;

— potrivit evidențelor din Registrul intermediarilor secundari și situației radierii persoanelor din conducerea executivă și a angajaților implicați în activitatea de distribuție, a asistenților și asistenților auxiliari, Compania de brokeraj nu mai are înregistrați colaboratori și nici angajați proprii cu atribuții de distribuție. Conducătorul executiv, doamna Mitrea Viorica, a fost radiată din Registrul intermediarilor secundari la data de 5.01.2026;

— potrivit evidențelor A.S.F., precum și din balanțele de verificare analitice transmise la A.S.F. de către Compania de brokeraj rezultă că aceasta a constituit și a virat taxa de funcționare și nu figurează cu debite către A.S.F.

În urma verificării documentelor transmise de către Compania de brokeraj, precum și din evidențele A.S.F. s-a constatat îndeplinirea de către aceasta a cerințelor legale prevăzute de art. 30 alin. (1) lit. a) și lit. b) pct. (i)-(iv) din Norma A.S.F. nr. 22/2021.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se aprobă retragerea, la cerere, a autorizației de funcționare a companiei de brokeraj FAIRWAY BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în Constanța, Str. Revoluției din 22 Decembrie 1989 nr. 18, bl. L9, sc. A, et. 1, ap. 3, județul Constanța, cod unic de înregistrare 14307740/21.11.2001, înregistrată la Oficiul Național al Registrului

Comerțului cu nr. J13/1994/21.11.2001, înscrisă în Registrul intermediarilor principali cu numărul RBK-014 din 10.04.2003, reprezentată de doamna Mitrea Viorica, în calitate de administrator, precum și radierea acesteia din secțiunea I și trecerea în secțiunea II din Registrul intermediarilor principali.

Art. 2. — (1) De la data încetării activității, companiei de brokeraj FAIRWAY BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. i se interzice desfășurarea activității de distribuție de asigurări, așa cum este definită în Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În termen de 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei de retragere a autorizației de funcționare, compania de brokeraj FAIRWAY

BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. are obligația de a elimina din denumire sintagma prevăzută la art. 11 alin. (1) lit. a) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 22/2021 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare și, din obiectul de activitate, activitatea de distribuție, potrivit art. 30 alin. (3) din aceeași normă.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și produce efecte începând cu data publicării.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Gabriel-Ioan Avrămescu

București, 9 septembrie 2026.
Nr. 960.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind aprobarea, la cerere, a retragerii autorizației de funcționare a companiei de brokeraj FORSAFE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., precum și radierea acesteia din secțiunea I și trecerea în secțiunea II din Registrul intermediarilor principali

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în municipiul București, Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, cod de înregistrare fiscală 31588130 (denumită în continuare A.S.F.), cu respectarea prevederilor art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare O.U.G. nr. 93/2012),

în temeiul prevederilor art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. a) și ale art. 6 alin. (1) și (3) din O.U.G. nr. 93/2012, în baza prevederilor art. 4 alin. (2) și (38) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 5 alin. (5), art. 30 alin. (1)-(3), art. 49 alin. (1) și alin. (2) lit. d) și ale art. 52 alin. (8) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 22/2021 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare *Norma A.S.F. nr. 22/2021*),

ca urmare a hotărârii Consiliului A.S.F., adoptată în ședința din data de 2.09.2026, în cadrul căreia a fost analizată Nota nr. VPA-SAAC 326.6 din 31.07.2026 privind aprobarea, la cerere, a retragerii autorizației de funcționare a companiei de brokeraj FORSAFE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Medias, str. I.C. Brătianu nr. 3, bl. 3, ap. 65, județul Sibiu, cod unic de înregistrare 31314909, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J32/193/4.03.2013, înscrisă în Registrul intermediarilor principali cu numărul RBK-748 din 10.08.2013, reprezentată de domnul Armean Sorin, în calitate de administrator, precum și radierea acesteia din secțiunea I și trecerea în secțiunea II din Registrul intermediarilor principali,

a constatat următoarele:

Prin cererea companiei de brokeraj FORSAFE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. (denumită în continuare *Compania de brokeraj*), înregistrată la A.S.F. cu nr. RG/25.169 din 26.08.2025, însoțită de completările ulterioare, s-a solicitat încetarea activității de distribuție de asigurări începând cu 1.08.2025 și, ulterior, radierea înregistrării din Registrul intermediarilor principali. În vederea soluționării cererii sus-menționate, A.S.F. a purtat corespondență cu Compania de brokeraj, ultima adresă fiind transmisă în data de 13.02.2026 și înregistrată cu nr. RG-4.449.

În susținerea cererii transmise, Compania de brokeraj a transmis Decizia asociatului unic nr. 23 din 21.07.2025 prin care domnul Armean Sorin, în calitate de asociat unic, a decis „*Încetarea la cerere a activității companiei de brokeraj începând cu data de 1.08.2025*”.

Față de cele mai sus menționate, în vederea aprobării cererii de retragere a autorizației de funcționare și, ulterior, a radierii înregistrării din Registrul intermediarilor principali, Compania de brokeraj a transmis, prin adresele nr. RG/19.110 din 2.07.2025, nr. RG/25.169 din 26.08.2025, nr. RG/27.909 din 24.09.2025, nr. RG/29.913 din 15.10.2025, nr. RG/31.272 din 29.10.2025, nr. RG/35.228 din 8.12.2025 și nr. RG/4.449 din 13.02.2026, documentele care atestă îndeplinirea prevederilor art. 30 alin. (1) lit. b) pct. (i)-(iv) din Norma A.S.F. nr. 22/2021, respectiv:

- situația notificării clienților cu privire la încetarea activității;
- situația decontărilor cu asigurătorii, inclusiv dovada că asigurătorii au luat cunoștință de intenția Companiei de brokeraj;
- situația radierii persoanelor din conducerea executivă și a angajaților implicați în activitatea de distribuție, a asistenților auxiliari, din registrele proprii și din registrul administrat de A.S.F., conform prevederilor legale;
- situația la zi a veniturilor din activitatea de distribuție și achitarea taxei de funcționare, calculată conform reglementărilor în vigoare privind veniturile A.S.F.

În urma verificării documentelor transmise de Compania de brokeraj s-au constatat următoarele:

- potrivit Adresei nr. RG/25.169 din 26.08.2025 și documentelor atașate acesteia, Compania de brokeraj a notificat clienții cu privire la încetarea activității la cerere;
- a fost transmisă dovada notificării societăților de asigurare cu care Compania de brokeraj a avut încheiate contracte de intermediere/broker/mandat. Conform răspunsurilor primite de la societățile de asigurare, Compania de brokeraj nu are debite către societăți;
- potrivit evidențelor din Registrul intermediarilor secundari, Compania de brokeraj nu are înregistrați colaboratori (asistenți în brokeraj persoane juridice și/sau persoane fizice) și nici angajați proprii;
- conform evidențelor A.S.F., precum și din balanțele de verificare analitice transmise la A.S.F. de către Compania de brokeraj rezultă că aceasta a constituit și a virat taxa de funcționare pentru perioada 1.01.2020-30.09.2025;
- Compania de brokeraj nu figurează cu debite către A.S.F. în contul taxei de funcționare.

În urma verificării documentelor transmise de către Compania de brokeraj, precum și din evidențele A.S.F. s-a constatat îndeplinirea de către aceasta a cerințelor legale prevăzute de art. 30 alin. (1) lit. a) și lit. b) pct. (i)-(iv) din Norma A.S.F. nr. 22/2021, în vederea aprobării cererii de încetare a activității Companiei de brokeraj.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se aprobă retragerea, la cerere, a autorizației de funcționare a companiei de brokeraj FORSAFE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Mediaș, str. I.C. Brătianu nr. 3, bl. 3, ap. 65, județul Sibiu, cod unic de înregistrare 31314909, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J32/193/4.03.2013, înscrisă în Registrul intermediarilor principali cu numărul RBK-748 din 10.08.2013, reprezentată de domnul Armean Sorin, în calitate de administrator, precum și radierea acesteia din secțiunea I și trecerea în secțiunea II din Registrul intermediarilor principali.

Art. 2. — (1) De la data încetării activității, companiei de brokeraj FORSAFE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. i se interzice desfășurarea activității de distribuție de asigurări, așa

cum este definită în Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În termen de 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei de retragere a autorizației de funcționare, compania de brokeraj FORSAFE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. are obligația de a elimina din denumire sintagma prevăzută la art. 11 alin. (1) lit. a) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 22/2021 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare, și, din obiectul de activitate, activitatea de distribuție, potrivit art. 30 alin. (3) din aceeași normă.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și produce efecte începând cu data publicării.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Gabriel-loan Avrămescu

București, 9 septembrie 2026.
Nr. 961.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind autorizarea de funcționare a societății FLEX BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. ca intermediar principal — companie de brokeraj

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare *O.U.G. nr. 93/2012*),

în temeiul prevederilor art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. a) și ale art. 6 alin. (1) și (3) din *O.U.G. nr. 93/2012*,

în baza dispozițiilor art. 4 alin. (2) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 10 și 11 din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 22/2021 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Notei Serviciului autorizări, avize și certificări — sectorul asigurări-reasigurări, înregistrată cu numărul VPA-SAAC 35.16 din 21.07.2026, privind propunerea de acordare a autorizației de funcționare ca intermediar principal — companie de brokeraj a societății FLEX BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.,

în baza hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, adoptată în ședința din data de 2.09.2026,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — Societatea FLEX BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul în București, șoseaua Mihai Bravu nr. 510, et. 3, sectorul 3, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu numărul J2025026897005, atribuit în data de 14.04.2025, identificator unic la nivel european (EUID) ROONRC.J2025026897005, cod unic de înregistrare fiscală 51633058, este autorizată să funcționeze ca intermediar principal — companie de brokeraj având ca obiect de activitate activitatea de distribuție, conform prevederilor Legii nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 22/2021 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea FLEX BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. are dreptul de a practica activitatea de distribuție în calitate de intermediar principal începând cu data înregistrării în Registrul intermediarilor principali.

Art. 3. — Societatea FLEX BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. are obligația de a transmite, de a deschide și de a menține registrele prevăzute la art. 4 alin. (5) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 22/2021 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare, cu respectarea prevederilor art. 8 din aceeași normă.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și produce efecte începând cu data publicării.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Gabriel-loan Avrămescu

București, 9 septembrie 2026.
Nr. 965.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.360	930	340
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.980		370
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.975		545
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.145		130
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.570		420
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	4.250		395
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.470		145

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	180	275	385	450	1.070	2.345	725	1.810	2.490	3.700	4.525	10.860	23.880
ExpertMO	135	330	495	660	815	1.945	4.275	1.285	3.195	4.400	6.400	7.985	19.160	42.140

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	90	215	325	440	535	1.285	2.810	835	2.090	2.880	4.180	5.215	12.510	27.515
ExpertMO	160	395	595	825	985	2.345	5.145	1.555	3.885	5.340	7.800	9.705	23.280	51.210

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	160 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2026.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

